

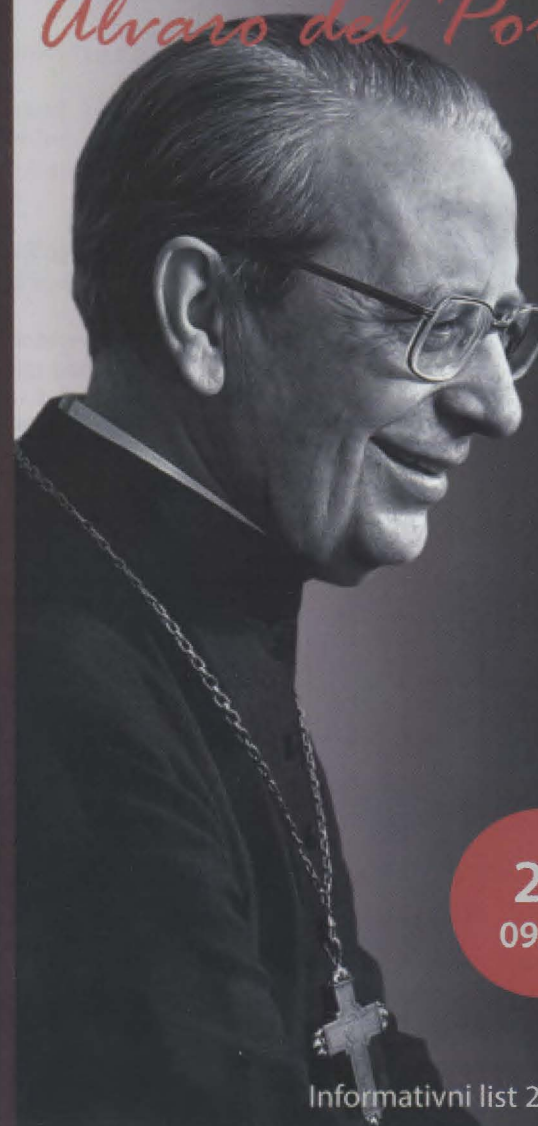

MOLITEV

Bog, usmiljeni Oče, ki si blaženemu Álvaru, škofu, naklonil milost, da je ob pomoči svete Marije bil zgleden pastir v službi Cerkve ter nadvse zvest sin in naslednik svetega Jožefmarija, ustanovitelja Opus Dei, daj, da bom tudi jaz znal zvesto odgovoriti na zahteve krščanskega poklica, tako da vse trenutke in okoliščine svojega življenja preoblikujem v priložnosti, da te ljubim in služim Kristusovemu kraljestvu. Milostno nam podeli kanonizacijo blaženega Álvara in po njegovem posredovanju usliši mojo prošnjo ... (izrazite prošnjo). Amen. Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu

Prelatura Opus Dei v Sloveniji
Rožna dolina, c. V/1a, 1000 Ljubljana
El. pošta: ljubljana.si@opusdei.org - www.opusdei.org

Álvaro del Portillo

27
09/14

Informativni list 2/marec 2015

Blaženi *Álvaro del Portillo* se je rodil 11. marca 1914 v Madridu (Španija) v globoko verni krščanski družini.

Bil je doktor gradbeništva, doktoriral je iz filozofije in književnosti ter iz cerkvenega prava.

Leta 1935 je vstopil v Opus Dei.

Zvesto je živel svoj krščanski poklic in preko posvečevanja poklicnega dela in izpolnjevanja običajnih dolžnosti vsakega dne, k Bogu približal številne študijske kolege, sodelavce in druge duše.

Leta 1944 je bil posvečen v duhovnika in se posvetil pastoralnemu delu.

Leta 1946 se je preselil v Rim.

Cerkvi je služil tudi preko opravljanja nalog, ki mu jih je zaupal sveti sedež, še posebej s sodelovanjem na Drugem vatikanskem koncilu.

15. septembra 1975 je bil izvoljen za prvega naslednika svetega Jožefmarija.

Ko je bilo 28. novembra 1982 Delo povzdignjeno v osebno prelaturu, ga je sveti oče Janez Pavel II. imenoval za prelata Opus Dei, leta 1991 pa mu je podelil škofovsko posvečenje.

Njegovo vodstveno delo je zaznamovano z globoko povezanostjo s papežem in drugimi škofi, s popolno zvestobo ustanovitelju in njegovemu sporočilu in z neutrudnim pastoralnim delom.

V jutranjih urah 23. marca 1994, nekaj ur po povratku z romanja v Sveto deželo, kjer je z intenzivno pobožnostjo sledil Jezusovim korakom na zemlji, je Gospod k sebi poklical tega svojega dobrega in zvestega služabnika.

Še istega dne je sveti Janez Pavel II. želel moliti pred njegovim telesom, ki zdaj počiva v kripti prelatske cerkve Svete Marije miru, na ulici Bruno Buozzi 75, v Rimu.

Kazalo

4 Predstavitev

5 Apostolsko pismo & Dejanja beatifikacije

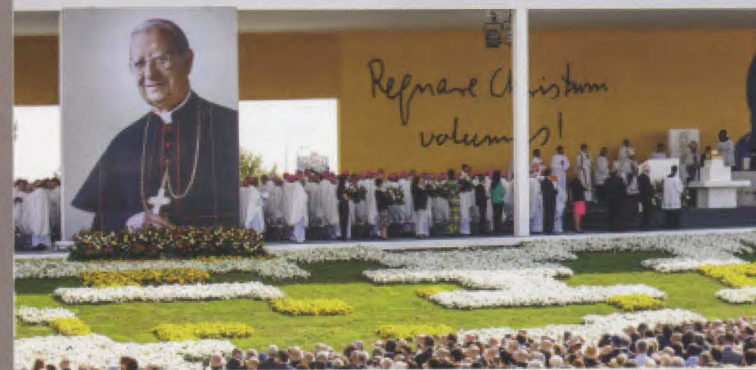
6 Papeževo pismo ob beatifikaciji

8 Homilija pri zahvalni maši

13 Don Álvaro v baziliki svetega Evgenija

14 Avdienca s papežem

15 Uslišane prošnje

Predstavitev

VESELJE KRŠČANSKE DRUŽINE

27. septembra 2014 je bil beatificiran msgr. Álvaro del Portillo, prelat Prelature Svetega Križa in Opus Dei, prvi naslednik in zvesti sin svetega Jožefmarija Escrivá de Balaguerja, ustanovitelja Opus Dei. Slovesnost, ki jo je vodil predstavnik svetega sedeža, kardinal Angelo Amato, prefekt Kongregacije za zadeve svetnikov, je potekala v Madridu.

Papež Frančišek je ob beatifikaciji msgr. Javierju Echevarriú, prelatu Opus Dei, napisal pismo, v katerem je izrazil veselje ob tem dogodku in v njem nakazal, da nam »blaženi Álvaro del Portillo pošilja zelo jasno sporočilo, govori nam, naj zaupamo v Gospoda, ki je naš brat, naš prijatelj, ki nas nikoli ne prevara in ki nam vedno stoji ob strani. Spodbuja nas, naj se ne bojimo iti proti toku in trpeti zaradi

oznanjanja evangelija. Poleg tega nas uči, da lahko v preprostosti in vsakdanjosti svojega življenja najdemo zanesljivo pot svetosti.« Prelat Opus Dei je zapisal, da je življenje don Álvaro »sklenjeno v popolni zvestobi božjemu načrtu glede njega in njegovega poslanstva na tem svetu. Od tu je prihajal njegov nespremenljivi mir, to veselje, ki smo ga mnogi lahko opazovali. Cerkev nas s tem, ko ga priznava za blaženega in nam ga predlaga za zgled zveste hoje za Kristusom, spominja na stezo, ki jo moramo prehoditi, da bi dosegli enost z Bogom, h kateri nas vse kliče Gospod, tako da smo ob tem srečni že tu na zemlji (Prelatovo pismo, 1. oktober 2014).«

Za več sto tisoč ljudi bo ta datum nepozaben. Nepozaben za tiste, ki so se udeležili slovesnosti beatifikacije, za tiste, ki so jo spremljali po televiziji in internetu in za toliko drugih, ki so se udeležili zahvalnih maš, ki so potekale v številnih mestih na petih celinah.

Apostolsko pismo

LITTERAE APOSTOLICAE

Sprejemajoč željo našega brata kardinala svete rimske Cerkve Agostina Vallinija, našega generalnega vikarja za rimsko škofijo, in željo Javierja Echevarría Rodrígueza, naslovnega škofa Cilibije, prelata osebne Prelature sv. Križa in Opus Dei, kakor tudi mnogih drugih bratov v škofovstvu ter mnogih vernikov, potem ko smo prejeli mnenje Kongregacije za zadeve svetnikov, z našo apostolsko oblastjo dovoljujemo, da častitljivi božji služabnik Álvaro del Portillo y Diez de Sollano, škof, prelat osebne Prelature sv. Križa in Opus Dei, pastir po meri Kristusovega srca, goreč služabnik Cerkve, odslej ima naziv blaženi in se lahko vsako leto obhaja njegov praznik 12. maja na krajih in na način, kot določa cerkveno pravo.

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.
Amen.

V Rimu, pri sv. Petru, 21. septembra, leta Gospodovega 2014, v drugem letu našega pontifikata.

Franciscus

DEJANJA BEATIFIKACIJE

- 26. SEPTEMBER -
Evharistična češčenja v nekaterih madridskih cerkvah za duhovno pripravo udeležencev na slovesnosti beatifikacije Álvaro del Portilla.

- 27. SEPTEMBER -
Beatifikacija msgr. Álvaro del Portilla.

- 28. SEPTEMBER -
Slovesna zahvalna maša, ki jo je daroval msgr. Javier Echevarría.

- 29. SEPTEMBER -
Prenos krste blaženega Álvaro iz prelatske cerkve Svete Marije miru v baziliko svetega Evgenija, kjer so ga romarji, ki so prišli v Rim, počastili.

- 30. SEPTEMBER dopoldne -
Zahvalna maša v baziliki svetega Janeza v Lateranu.

- 30. SEPTEMBER popoldne -
Zahvalna maša v baziliki Marije Snežne.

- 1. OKTOBER -
Avdiencia s papežem Frančiškom, na kateri je pozdravil škofa prelata Opus Dei, msgr. Javierja Echevarría in romarje iz Amerike, Afrike in Azije.

- 2. OKTOBER popoldne -
Izpostavitev Najsvetejšega in evharistični blagoslov s petjem Te Deum v baziliki svetega Evgenija. Blagoslov z relikvijo in prenos posmrtnih ostankov v cerkev Svete Marije miru.

Papež Frančišek

PISMO MSGR. JAVIERJU ECHEVARRÍU, PRELATU OPUS DEI, OB BEATIFIKACIJI ÁLVARA DEL PORTILLA

Dragi brat!

Beatifikacija božjega služabnika Ávara del Portilla, zvestega sodelavca in prvega naslednika svetega Jožefmarija Escrivája na čelu Opus Dei, predstavlja trenutek posebnega veselja za vse vernike te Prelature, pa tudi zate, ki si bil toliko časa priča njegove ljubezni do Boga in do drugih, njegove zvestobe Cerkví ter njegovemu poklicu. Tudi jaz se želim pridružiti vašemu veselju in se zahvaliti Bogu, ki s svetostjo svojih otrok daje lepoto obličju Cerkve.

Njegova beatifikacija bo v Madridu, v mestu, kjer se je rodil in kjer je preživel svoje otroštvo in mladost v duhu preprostosti družinskega življenja, v prijateljstvu in služenju drugim, kot na primer takrat, ko je hodil po mestnih predelih, da bi pomagal pri osebnotnem in krščanskem izobraževanju mnogih pomoči potrebnih ljudi. Predvsem pa se je tam zgodil

dogodek, ki je dokončno zapečatil smer njegovega življenja: srečanje s svetim Jožefmarijem Escrivájem, od katerega se je naučil, kako biti vsak dan bolj zaljubljen v Kristusa. Da, zaljubljen v Kristusa. To je pot svetosti, ki jo mora prehoditi vsak kristjan: pustiti Gospodu, da ga ljubi, odpreti srce njegovi ljubezni in dopustiti, da je on tisti, ki vodi naše življenje.

Rad se spominjam molitvenega vzklika, ki ga je božji služabnik pogosto ponavljal, zlasti ob osebnih praznikih in obletnicah: »Hvala, oprosti, še bolj mi pomagaj!« To so besede, ki nas približajo stvarnosti njegovega notranjega življenja in njegovega stika z Gospodom, in ki lahko pomagajo tudi nam k novemu zagonu za naše lastno krščansko življenje.

Na prvem mestu, hvala. To je neposreden in spontan odziv, ki ga duša začuti spričo božje dobrote. Ne more biti drugače. On je zmeraj en korak pred nami. Naj se še tako trudimo, njegova ljubezen je vedno prva, nas prva ljubkuje in se nas dotakne, nam daje pobudo. Álvaro del Portillo se je zavedal številnih darov, ki mu jih je podelil Bog, in mu je bil hvaležen za ta izraz očetovske ljubezni. Vendar ni ostal pri tem; priznanje Gospodove ljubezni je v njegovem srcu vzbudilo željo, da bi mu sledil bolj predano in velikodušno, ter da

bi živel življenje ponižnega služenja drugim. Posebej je izstopala njegova ljubezen do Cerkve, Kristusove neveste, ki ji je služil s srcem, očiščenim posvetnih interesov, daleč od nesloge, sprejemal je vse in vedno iskal v drugih to, kar je pozitivno, kar združuje, kar gradi. Nikdar ni bilo pritoževanja ali kritike, niti v posebno težkih trenutkih, temveč je, tako kot se je naučil od svetega Jožefmarija, vselej odgovarjal z molitvijo, z odpuščanjem, z razumevanjem, z iskreno ljubeznijo.

Oprosti. Pogostoma je priznaval, da se pred Bogom čuti, kot da je praznih rok, nezmožen odgovoriti na tolikšno velikodušnost. Toda priznanje človeške revnosti ni sad obupa, temveč zaupne predanosti Bogu, ki je Oče. Pomeni odpreti se njegovemu usmiljenju, njegovi ljubezni, ki zmore prenoviti naše življenje. Ljubezni, ki ne ponižuje niti človeka ne pahne v brezno krivde, marveč nas objema, nas dviga iz naše pobitosti in daje našim korakom več odločnosti in veselja. Božji služabnik Álvaro del Portillo je poznal našo potrebo po božjem usmiljenju in je veliko osebne energije posvetil temu, da je ljudi, s katerimi se je srečeval, spodbujal k zakramentu spovedi, k zakramentu veselja. Kako pomembno je začutiti nežnost božje ljubezni in odkriti, da je še vedno na voljo čas, ko lahko ljubimo.

Še bolj mi pomagaj. Da, Gospod nas nikdar ne zapusti, vedno nam stoji ob strani, hodi z nami po poti in vsak dan od nas pričakuje novo ljubezen. Njegova milost nam ne bo manjkala in z njegovo pomočjo lahko poneseemo njegovo ime vsem ljudem. V srcu novega blaženega je utripalo hrepenenje, da bi vsem srcem prinašal veselo novico. Tako je prepotoval številne dežele in spodbujal evangelizacijske projekte, ne da bi se ustavljal ob težavah, pri čemer ga je

gnala njegova ljubezen do Boga in do bratov. Kdor se nahaja globoko v Bogu, zna biti zelo blizu ljudem. Prvi pogoj, da bi ljudem oznanjali Kristusa, je ljubezen do njih, kajti Kristus jih ljubi že prej. Treba je iti ven iz naših sebičnosti in udobnosti ter stopiti naproti našim bratom. Tam nas čaka Gospod. Ne moremo zadržati vere sami zase, to je dar, ki smo ga prejeli, da bi ga podarili in delili z drugimi.

Hvala, oprosti, pomagaj mi! V teh besedah je izražena napetost življenja, osredotočenega na Boga. Življenja nekoga, ki se ga je dotaknila najvišja Ljubezen in ki živi izključno od te ljubezni. Nekoga, ki tudi ob izkušnji lastnih šibkosti in človeških omejitev, zaupa v Gospodovo usmiljenje in si želi, da bi ga izkusili tudi vsi ljudje, njegovi bratje.

Dragi brat, blaženi Álvaro del Portillo nam pošilja zelo jasno sporočilo, govori nam, naj zaupamo v Gospoda, ki je naš brat, naš prijatelj, ki nas nikoli ne prevara in ki nam vedno stoji ob strani. Spodbuja nas, naj se ne bojimo iti proti toku in trpeti zaradi oznanjanja evangelija. Poleg tega nas uči, da lahko v preprostosti in vsakdanosti svojega življenja najdemo zanesljivo pot svetosti.

Vse vernike Prelature, duhovnike in laike ter vse, ki sodelujejo pri njenih dejavnostih, prosim, naj molijo zame, obenem pa jim podeljujem apostolski blagoslov.

Naj jih Jezus blagosloavlja in naj jih varuje sveta Devica Marija.

Z bratskim pozdravom,

Frančišek

Franciscus

Vatikan, 26. junij 2014

HOMILIJA PRI MAŠI V ZAHVALO ZA BEATIFIKACIJO ÁLVARA DEL PORTILLA

»To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil.«; »ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos« (Jn 15, 12).

Dragi bratje in sestre, te evangelijske besede danes z novim veseljem odzvanjajo v moji duši, ko premišljam o tem, da ta množica, ki je bila včeraj zbrana na tem kraju, tesno zedinjena s papežem Frančiškom in z vsemi, ki so nas spremljali z vseh štirih strani neba, pravzaprav ni bila množica, temveč srečanje družine, ki jo združuje ljubezen do Boga in medsebojna ljubezen. Prav ta ljubezen se tudi danes krepí pri Euharistiji, pri tej maši v zahvalo za beatifikacijo predragega don Álvara, škofa in prelata Opus Dei.

1. Ko je Gospod postavil Euharistijo, se je zahvalil Bogu Očetu za njegovo večno dobroto, za stvarstvo, ki je prišlo iz njegovih rok, za njegov skrivnostni odrešenjski načrt. Bodimo hvaležni za to neskončno ljubezen, ki jo je Kristus izkazal na križu, ter že prej v dvorani zadnje večerje. Vprašajmo Gospoda: kako naj ravnamo, da bomo ljubili, kakor si ti ljubil nas? Da bi ljubili, kakor si ljubil Petra in Janeza, vsakogar izmed nas, pa tudi svetega Jožefmarija in blaženega Álvara?

Ko gledamo don Álvarovo sveto življenje, odkrivamo božjo roko, milost Svetega Duha, dar ljubezni, ki nas preobraža, in v svojo dušo vgradimo to molitev svetega Jožefmarija, ki jo je tolikokrat ponovil novi blaženi: »Gospod, daj mi ljubezen, s kakršno hočeš, da te ljubim«; tako bom znal ljubiti druge s tvojo Ljubeznijo in z mojim ubogim trudom. Drugi bodo v mojem življenju odkrivali božjo dobroto, kakor se je dogajalo na don Álvarovih vsakodnevnih poteh. Že tukaj, v tem dragem Madridu, se je božje usmiljenje odsevalo v njegovi solidarnosti do najbolj ubogih in zapuščenih. Z veseljem nas napolnijo besede iz drugega berila, ki nas spominjajo na Kristusovo navzočnost v nas, ki nas obleče v »čim globlje usmiljenje, dobrotljivost, ponižnost, krotkost, potrpežljivost« (Kol 3, 12).

Dragi bratje in sestre, zahvalimo se Bogu tako, da ga prošimo za več ljubezni. V zreli mladosti, ko sem imel 25 let, je bil don Álvaro za svetega Jožefmarija "saxum", skala. V svoji ponižnosti je nekega dne ustanovitelju Opus Dei v pismu odgovoril s temi besedami: »Prizadevam si, da bi vi – kljub vsemu – lahko zaupali v tega človeka, ki je bolj kot skala le navadna ilovica brez kakršne koli trdnosti. Toda Gospod je tako dober!« To zaupanje v božjo dobroto lahko prepoji vse naše življenje. »Zahvaljujem se tvojemu imenu za tvojo dobroto in tvojo zvestobo«, smo molili v psalmu med berili (Ps 138 [138], 2), in naša hvaležnost se dviguje k Presveti Trojici, kajti Kristus ostaja z nami s svojo besedo (prim. Kol 3, 16) in s svojim Duhom,

ki nas napolnjuje z veseljem (prim. Jn 15, 11; Lk 11, 13) ter omogoča, da se obračamo k Bogu in ga polni zaupanja kličemo »Abba, Pater«: »Oče, očka!« in ga polni zaupanja kličemo »Abba, Pater«: »Oče, očka!«.

2. Zemeljska »trojica« nas bo vodila k nebeški Trojici, je ponavljal don Álvaro, v skladu z naukom in izkušnjo ustanovitelja Opus Dei. Jezus, Marija in Jožef nas vodijo k Očetu in Svetemu Duhu. V Jezusovi sveti človeškosti odkrijemo z njo neločljivo povezano božanskost.

Sveta Družina! Z besedami iz prvega berila blagoslovljamo Gospoda, »ki od materinega naročja povišuje naše dneve in z nami ravna po svojem usmiljenju« (Sir 50, 22). Besede iz Svetega pisma nam povedo, da nas je Bog ljubil, še preden smo se rodili. Spominjam se tiste pesmi, ki jo je Vergilij posvetil novorojenemu otroku: »Incipe, parve puer, risu cognoscere matrem« (Virgilij, Egloga IV, 60): »Otročiček, začni prepoznavati svojo mater po njenem nasmehu«. Ko se otrok rodi, malo po malo odkriva svet. V materinem obrazu, polnem ljubezni, v tem nasmehu, ki ga sprejema, to bitje, ki je pravkar prišlo na svet, odkrije odsev Božje dobrote.

Na ta dan, ki ga je sveti oče Frančišek posvetil molitvi za družino, se pridružimo prošnjam vse Cerkve za to »communio dilectionis«, »občestvo ljubezni«, to »šolo« evangelija, ki je družina, kakor je dejal Pavel VI. v Nazaretu. Družina ima s svojim »notranjim in globokim dinamizmom ljubezni« veliko »duhovno rodovitnost«, kot je učil sveti Janez Pavel II., s katerim je bil blaženi Álvaro povezan s sinovskim prijateljstvom.

Ko se zahvaljujemo don Álvaru, se zahvaljujemo njegovim staršem, ki so ga sprejeli in ga vzgojili, ki so v njem izoblikovali preprosto in velikodušno srce, v katerega je lahko sprejel božjo ljubezen

in odgovoril na njegov klic. »To je moja zapoved, da se ljubite med seboj, kakor sem vas jaz ljubil«. Takšen je bil don Álvaro: človek, čigar nasmeh je slavil Boga, ki »dela velike reči« (Sir 50, 22); Boga, ki je računal nanj, da bo služil Cerkvi tako, da bo širil Opus Dei kot zvesti otrok in naslednik svetega Jožefmarija.

Molimo, da bi bilo veliko družin, ki bodo »svetli in veseli domovi ... kakršni so bili dom svetega Družine«, povedano z besedami svetega Jožefmarija. K Bogu dvigamo svojo hvaležnost za dar družine, ki je odsev večne medsebojne ljubezni Svete Trojice; družine, ki je kraj, kjer vsakdo ve, da je ljubljeno takšno, kakršno je. Sedaj se zahvaljujemo tudi vsem družinskim očetom in materam, ki so tukaj zbrani, ter vsem, ki skrbijo za otroke, ostarele in bolnike.

Družine! Gospod vas ljubi, Gospod je navzoč vašemu zakonu, podoben Kristusove ljubezni do njegove Cerkve. Vem, da se mnogi od vas velikodušno posvečate temu, da podpirate druge zakonce na njihovi poti zvestobe, da pomagata mnogim domovom iti naprej v družbenem okolju, ki je velikokrat težavno in celo sovražno. Kar pogumno! Vaše delo pričevanja in evangelizacije potrebuje ves svet. Spomnite se, kaj je rekel dragi Benedikt XVI.: »zvestoba ves

čas - to je ime ljubezni« .

3. »Bodite hvaležni«, nas spodbuja sveti Pavel (Kol 3, 12-17). Ko je Blaženi Álvaro pomislil na vse, kar je dolgoval svetemu Jožefmariju, je zatrdil: »najboljši dokaz hvaležnosti je v tem, da dobro uporabimo prejete darove«. V svojih naukih, pri družinskih in osebnih srečanjih, skratka povsod je nenehno govoril o apostolatu in evangelizaciji. Da bi ostali v tej božji ljubezni, ki smo jo prejeli, jo moramo deliti z drugimi, kajti božja dobrota teži k širitvi. Papež Frančišek je dejal, da »nam Gospod omogoča začutiti to ljubezen v molitvi, pa tudi v številnih znamenjih, ki jih lahko razberemo v svojem življenju, v številnih ljudeh, ki jih postavi na našo pot. Veselje srečanja z njegovo ljubeznijo in z njegovim klicem pa nas vodi, da se ne zapiramo, temveč odpiramo; vodi nas k služenju v Cerkvi«.

»Niste vi mene izvolili, ampak sem jaz vas izvolil« (Jn 15, 16). Gospod je vztrajal, da pobuda vedno pride z njegove strani, poudaril je prvo mesto njegove ljubezni, nato pa nas je poslal, naj razširjamo njegovo ljubezen med vse ljudi: »postavil sem vas, da greste in obrodite sad in da vaš sad ostane« (prav tam). »Manete in dilectione mea«, »ostanite v moji ljubezni« (Jn 15, 9). Treba je ostati v Gospodu, da bi lahko obrodili sad, ki bo ob svojem času pognal globoke korenine. Jezus je rekel svojim učencem: »Ostanite v meni in jaz v vas. Kakor mladika ne more sama roditi sadu,

če ne ostane na trti, tako tudi vi ne, če ne ostanete v meni« (Jn 15, 4).

Množica, ki se je zbrala v teh dneh, milijoni ljudi po svetu in toliki, ki nas že čakajo v nebesih, prav tako pričujejo o rodovitnosti don Álvarovega življenja. Vabim vas, sestre in bratje, da bi živeli in delovali v Gospodovi ljubezni: v molitvi, pri Maši in pogostem obhajilu, pri zakramentalni spovedi, da bomo v moči te posebne božje ljubezni znali dajati drugim, kar smo prejeli, ter to uresničiti v resničnem apostolatu prijateljstva in zaupnosti.

V pismu, ki mi ga je ob včerajšnji beatifikaciji napisal dragi papež Frančišek, nam pravi, da »vere ne moremo zadržati zase, ker je dar, ki smo ga prejeli, da bi ga podarili drugim in ga delili z njimi«. Dodal je, da nas blaženi Álvaro »spodbuja, naj nas ne bo strah iti proti toku in trpeti, da bi oznanjali evangelij«, ter da »nas razen tega uči, da lahko v preprostosti in vsakdanjosti našega življenja najdemo varno pot svetosti.«

Na tej poti nas skupaj z mnogimi angeli spremlja presveta Devica Marija. Ona je Hči Boga Očeta, mati Boga Sina, nevesta in svetišče Boga Svetega Duha. Je božja Mati in naša Mati, Kraljica družin, Kraljica apostolov. Naj nam Ona pomaga, tako kot je pomagala blaženemu Álvaro, da se bomo odzvali povabilu Petrovega naslednika: »Pustimo Gospodu, da nas ljubi, odprimo srce njegovi ljubezni in dovolimo, naj bo On tisti, ki vodi naše življenje«, za kar je sveti Jožefmarija tolikokrat prosil sveto Marijo iz Almudene, ki je v tej nadškofiji tako ljubljena in češčena. Amen.

Rim, 29. september 2014

Češčenje posmrtnih ostankov blaženega Álvaro

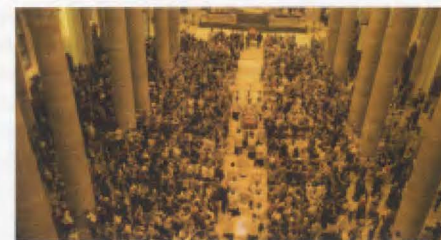
Prenos relikvij v baziliko svetega Evgenija

Krsto s posmrtnimi ostanki blaženega Álvaro so ob šesti uri popoldne prenesli iz kripte prelatske cerkve Svete Marije miru v bližnjo baziliko Svetega Evgenija. Tam je ostala štiri dni, kar je olajšalo prihajanje vernikov k češčenju. Blaženega, ki so ga v slovesni procesiji, ki jo je vodil prelat Opus Dei, prinesli do prezbiterija bazilike, je sprejelo veliko Rimljanov in ljudi z vsega.

Po besednem bogoslužju, je msgr. Echevarría zbrane nagovoril: »Mislim, da bi vsak izmed nas želel nositi krsto, da bi se tako blaženemu Álvaro zahvalil za njegovo predano življenje in služenje Cerkvi, njegovo pozornost do vsakega izmed nas in njegovo vsakodnevno ljubezen do Božje volje«.

Prelat je dodal, da »smo pred posmrtnimi ostanki človeka, duhovnika, prijatelja, ki je znal vse pustiti v božjih rokah in zato je živel mirno in srečno. Bil je velik posredovalec miru. Iskreno ga prosimo: pomagaj nam biti priče ljubezni, ki jo ima Bog za nas«. Po pridigi je msgr. Echevarría zbrane blagoslovil z relikvijo novega blaženega.

Od takrat in do 2. oktobra je z relikvijami blaženega Álvaro del Portilla potekalo več evharističnih slovesnoti. V baziliko svetega Evgenija je pred posmrtno ostanke blaženega prišlo moliti kakšnih 40.000 ljudi iz Afrike, Azije, Amerike in Evrope.

Pobožnost do novega blaženega je že pravi cerkveni fenomen in priča o tem, da ja ta škof s svojo besedo in predvsem s svojim zgledom naredil veliko dobrega za več sto tisoč moških in žensk, ki se z zaupanjem zatekajo k njegovi priprošnji pri Bogu in v njem vidijo vzornika krščanskih kreposti.

Rim, 1.oktober 2014

Trg svetega Petra Avdienca s svetim očetom

Po praznovanju beatifikacije v Madridu, se je v Rimu 1. oktobra 2014 v dopoldanskih urah udeležilo avdiencie s papežem Frančiškom okoli 15.000 ljudi. Tako so želeli pokazati združenost s svetim očetom in izkazati hvaležnost za beatifikacijo don Álvara.

Sveti oče je udeležence spodbudil, naj se v svojem prizadevanju za svetost zatekajo k novemu blaženemu:

»Pozdravljam špansko govoreče romarje, ki so prišli iz številnih držav. Pozdravljam msgr. Javierja Echevarría, prelata Opus Dei, kot tudi tukaj prisotne vernike Prelature, ki so se prišli zahvalit Bogu za beatifikacijo msgr. Álvara del Portilla.

Naj vam posredovanje in zgled novega blaženega pomaga z velikodušnostjo odgovarjati na Božji klic k svetosti in apostolatu v vsakdanjem življenju, k služenju Cerkvi in celotnemu človeštvu. Najlepša hvala in Bog vas blagoslovi.«

Uslišane prošnje

Uslišana prošnja pri iskanju zaposlitve po posredovanju blaženega Álvara del Portilla

Sem poročen mož in oče dveh majhnih otrok. Z ženo sva se odločila, da ona ostane doma kot družinska gospodinja; seveda ob dejstvu, da imam jaz zaposlitve. Po izteku moje zaposlitve v mesecu aprilu leta 2013 sva bila oba z ženo brez dela. Pričela sva moliti k Álvaru del Portillu za konkretno pomoč pri iskanju zaposlitve. Malo pred koncem leta 2013 je dobila žena ponudbo s strani zasebnega podjetja in se nato s 3. februarjem 2014 tudi zaposlila. Kmalu zatem sem tudi sam dobil zaposlitev za 5 mesecev. Oba z ženo meniva, da sva bila uslišana prav na priprošnjo don Álvara, katerega bližino in pomoč v najini družini še naprej čutiva na zelo konkreten način.

B. Č., 6-2-15

V zahvalo msgr. Álvaru ob njegovem prazniku

V nedeljo 10.3. smo doma ugotovili, da ni nikjer denarnice z dokumentacijo mojega moža. Nazadnje jo je imel 9.3., ko sva bila v Kranju. Ker sem bila zelo vznemirjena, me je sodelavka in prijateljica vprašala, če bi mogoče skupaj molili h gospodu Álvaru, da najdemo denarnico. Prosila sem, čeprav nisem katoličanka, temveč pravoslavne vere, naj nam gospod Álvaro pomaga. Dne 11.3. na rojstni dan blaženega msgr. Álvara so nas poklicali iz Kranja, in sicer policija, saj so denarnico našli z vsem denarjem ter dokumentacijo. Prepričana sem, da nam je gospod Álvaro pomagal. Zelo sem mu hvaležna.

J. Š., 24-3-14

Prosta sedeža na letalu ob povratku z beatifikacije

Po zahvalni maši za beatifikacijo don Álvara v Madridu (Valdebebas), smo odšli na letališče Barajas, da bi se vrnili domov v Slovenijo. Let smo imeli že dolgo časa rezerviran, morali smo opraviti le še check-in. Kristini in meni je stewardesa rekla, da je let prezaseden in da za naju na letalu ni prostora. Kristina je bila zelo zaskrbljena, saj je kovček že oddala. S preostalimi potniki sva se pomikali proti izhodu za vkrcanje in vztrajno molili k novemu blaženemu. Kakšnih deset ljudi je čakalo na potrditev prostega sedeža. Stewardesa je stanje preverjala na zaslonu in poklicala imeni dveh oseb, za kateri sta se na letalu našla prosta sedeža: poklicala je Kristino in mene. Don Álvaru sva bili hvaležni, da sva se lahko v miru vrnili domov.

A. P., 27-9-14